

DL

I

68

Quare creatus sit hō vel angelus. e

Ideoq; si querat

quare creatus sit hō; vñ angelus? Breui-
fime rñderi potest ppter bonitatem eius
Th Aug. in li. de doc. xpiana. Quia bon^o ē
deus sum^{us}. et inq̄tum sum^{us}: boni sumus.

Ad quid creata sit rōnalis creatura. f

Etsi querit ad quid

creata sit rōnalis creatura? Rñdet ad lau-
dandum deū. ad seruendū ei. ad fruendū
eo in q̄bus p̄ficit ipsa: nō deus. Deus em̄ p̄-
fectus et sūma bonitate plen^o. nec augeri po-
test nec minui. Ergo rōnalis creatura fa-
cta est a deo: referendū est ad creatoris bo-
nitatem et ad creature vtilitatem.

**Breuisima respōsio cū querit quare vel
ad quid facta sit rōnalis creatura. g**

Luz ergo queritur

quare vel ad quid facta sit rōnalis creatura
Breuisime responderi pōt ppter dei boni-
tatem et suā vtilitatem. Utile nempe ipsi est
seruire deo et frui eo. Factus ē angelus siue
homo ppter deum dī esse: nō qz creator de^o
et summe beat^o alterutri^{us} indigerit officio
qui bonoz nostroz non eget. s̄ vt seruiret ei
ac frueret eo: cui seruire regnare ē. In hoc
ergo p̄ficit seruientis: nō ille cui seruit.

**Sicut factus est homo vt seruiret deo: sic
mundus vt seruiret homini. h**

Et sicut fact^o est hō

ppter deū: i. vt ei seruiret. ita mūdus fact^o
est ppter hōiem. s̄ vt ei seruiret. Post^o est q̄
homo in medio vt et ei seruiret: et ipse frueret
vt acciperet vt rñq; et reslueret totū ad bonū
hominis: et qd accipit obsequiū et qd impen-
dit. Ita em̄ voluit de^o sibi ab homine seruire
vt ea seruitute nō de^o sed homo seruiens iu-
uaret. et voluit vt mūdus seruiret homini: et
erinde silt iuuaret homo. Totū q̄ bonū ho-
minis erat et qd factum est ppter ip̄m: et p̄p-
ter qd factus est ipse. Omnia em̄ (vt ait ap̄tus)
nostra sunt: s̄ supiora et equalia et inferiora.
Supiora q̄ dez n̄a sunt ad p̄frundū vt de^o
trinitas. Equalia ad p̄uendū: s̄ angeli.
Qui et si nobis mō superiores sint: in futuro
erūt equalēs: q̄ et mō n̄i sunt: qz ad vsuz no-
bis sunt. Sicut res dñoz dicunt esse famulo-
rum nō domino: s̄ qz sūt ad vsuz eoz. Ipsiq;

Aug.
nō omnia
sua sunt.

angeli in q̄busdā scripture locis nobis fruire
dicunt. dñi ppter nos in ministeriū mittunt.

**Quō dicit aliqui in scriptura homo fact^o
est ppter repationem angelici casus. i**

De homie quoq; in

scriptura interdū reperit qz factus sit ppter
reparationē angelice ruine. Qd non ita est
intelligendū quasi nō fuisset hō factus si nō
peccasset angelus: sed qz in alias causas: s̄
p̄cipuas: hec etiā nōnulla causa extirrit. No-
stra q̄ sunt supiora et equalia: n̄a etiā sunt in-
feriora: qz ad seruendum nobis facta.

**Quare ita sit homo institutus vt anima
sit vnita cozpori. k**

Bolet etiam queri

cum maioris dignitatis esse videt aīa si absq;
cozpe pmanisset. cur vnita sit cozpori. Ad qd
primo dicit pōt: qz deus voluit. et volūtat^{is} ei^{us}
causa querenda nō est. Secūdo aut pōt dici
qz ideo de^o voluit eaz cozpi vniri. vt in huma-
na ostēderet p̄ditione nouū exemplū beate
vniōis que ē inter deū et sp̄m in quā diligi-
tur ex toto corde. et videt facie ad faciē. Pu-
taret em̄ creatura se nō posse vniri creatori
suo tanta p̄pinq̄tate. vt eum tota mente dili-
geret et cognosceret. nisi videret sp̄m q̄ est
excellētissima creatura taz infime. i. carni-
q̄ de terra est in tanta delectatione vniri. vt
nō valeat artari ab hoc vt velit eā relinque-
re. sicut ostendit ap̄tus dicens. Nolum^{us} coz-
pore expoliari sed supuestiri. p̄ qd ostendit
sp̄m creatū spiritui increato ineffabili amo-
re vniri. P̄ hoc exemplo ergo future socie-
tatis que inter deum et sp̄m rōnalem in glo-
rificatione eiusdem p̄ficienda erat: animam
cozporis indument^{is} et terrenis mansionib^{us}
copulauit. luteamq; materiam fecit ad vite
sensum vegetare vt sciret homo: qz si potuit
deus tam disparē naturā cozpis et aīme in fe-
derationē vnam et in amicitiam tantā iun-
gere: nequāq; ei impossibile futurū rōnalis
creature humilitate. licet longe inferiorē
ad sue glorie p̄ticipationē sublimare. Quia
q̄ p̄ exemplū rōnalis sp̄s in pte vsq; ad con-
fortium terreni cozpis humiliat^o est: ne for-
te in h̄ nimis de p̄ssus videret. addidit dei p̄-
uidētia vt postmodū cū eodē cozpe glori-
ficato ad confortium illoz quū sua pmanerūt
puritate sublimaret. vt qd min^{us} ex disp̄sati-
one creatoris sui acceptat p̄ditus. postmodū
per gratiam eiusdem acciperet gloriificatus

Prima causa

Secunda causa